

Forslag til lov om personlig assistance til handicappede i erhverv.

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1992.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

17) Valg af 4 medlemmer til Københavns Havnestyrelse for perioden 1. januar 1992-31. december 1997.

18) Spørgsmål til ministrene.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Ebba Strange (SF), Tommy Dinesen (SF), Gade (SF), Birgitte Husmark (SF), Jes Lunde (SF), Gert Petersen (SF) og Jens Thoft (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

(Lovforslag nr. L 163).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ebba Strange (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

(Lovforslag nr. L 163).

SF fremsætter nu forslag til lov om ændring af tjenestemandsløven, som gør det helt klart, at tjenestemænd ikke må udføre handlinger, der hviler på ulovlige tjenesteforskrifter.

Uanset hvilket resultat undersøgelsesretten vedrørende den såkaldte tamilsag vil komme frem til, synes det allerede nu klart, at der er behov for en understregning af, at der hverken er en pligt eller en ret til at efterkomme ulovlige tjenestebefalinger. En sådan regel har hidtil været uskreven og udledt af den forvaltningsretlige litteratur. Men forløbet af tamilsagen har klart vist, at der er et behov for en udtrykkelig bestemmelse om ulovlige tjenestebefalinger

ger i tjenestemandsløven, en bestemmelse, der efterfølgende vil slå igennem i de kommunale tjenestemandregler og i overenskomster inden for det offentlige ansættelsesområde.

SF foreslår desuden, at tjenestemanden i påkommende tilfælde skal underrette den forhandlingsberettigede organisation. En sådan bestemmelse forekommer naturlig, idet tjenestemanden i en sådan konfliktsituation kun vanskeligt kan varetage sine interesser på anden måde, og fordi nægtelse af at udføre en ulovlig tjenestebefaling af den overordnede umiddelbart vil blive opfattet som en tjenesteforseelse, der udløser organisationsmedvirken ved afklaring og løsning af problemet.

Samtykke til behandling:

Formanden:

De under punkterne 3 og 4 samt 14 og 15 på dagsordenen opførte sager kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.).

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 30/10 91. Første behandling 7/11 91. Betænkning 10/12 91. Anden behandling 13/12 91. Tillægsbetænkning 13/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Der er et gammelt dansk ordsprog, der siger, at mod tåber kæmper selv guderne forgæves. Jeg kan ikke andet end komme i tanker om det ordsprog, når vi nu om lidt ved tredjebehandlingen skal vedtage dette absurde lovforslag.

[Kim Behnke]

Vi har konstateret undervejs i behandlingen af lovforslaget, at holdningen blandt Folketingets partier – den hadske holdning til dansk erhvervsliv – er blevet mere og mere udpræget. Man har med lys i øjnene forestillet sig, hvordan man nu skal ud at skrabe ekstra mange . . .

Formanden:

Forhandlingen er begyndt både i salen, kan jeg høre, og her fra talerstolen, men må jeg bede om, at forhandlingen i salen og i sidegangen dæmpes, så vi kan høre den egentlige forhandling.

Kim Behnke (FP):

Det har efter vores mening været beskæmmende at konstatere, hvordan julelysene efterhånden har tændt sig i folketingsmedlemmernes øjne ved tanken om, at man ved hjælp af denne lov, når den er vedtaget, bliver i stand til rigtig at skræmme danske erhvervsvirksomheder: Nu skal vi rigtig presse citronen en ekstra gang, nu skal vi enten sørge for at få kradsat ekstra mange milliarder kroner ind, som er i såkaldt restance, eller også fratager vi dem deres levebrød!

Vi har igennem udvalgsarbejdet fået beretninger om, hvordan advokater kan få lov til at være kontordamer i andres advokatvirksomheder, når dette lovforslag bliver vedtaget. Vi har fået beretninger om, hvordan en lang række forskellige erhverv vil blive berørt af det på en sådan måde, at vi simpelt hen fratager de pågældende deres levebrød. Og man har så den illusoriske opfattelse, at når man gør det, vil de pågældende selvfølgelig som gode samfundsborgere gå ud og søge anden beskæftigelse – vel vidende, at der er 300.000, der er arbejdsløse. Men så regner man altså med, at disse brændemærkede selvstændige erhvervsdrivende bare kan få ansættelse andre steder. Det får de selvfølgelig ikke. Det eneste, man får ud af at vedtage denne lov, er, at listen over tidligere erhvervsdrivende, der ryger på bistandshjælp eller på anden offentlig overførselsindkomst, vil blive længere og længere.

Derfor tror vi heller ikke et sekund på de provenuberegninger, man i Finansministeriet har lavet; man ser ganske enkelt bort fra den kendsgerning, at en lang række af disse indgreb fra statskommissærerne vil betyde, at de pågældende simpelt hen opgiver deres virk-

somhed. En del af dem vil måske vælge at emigrere eller på anden vis ikke længere være et gode for det danske samfund.

Vi skal derfor anbefale Folketingets partier at tænke sig om en ekstra gang, inden man vedtager denne lov, og så håber vi, at flest muligt vil følge deres overbevisning og stemme nej til loven.

Sonja Mikkelsen (S):

Det er til hr. Kim Behnkes bemærkning om, at nu var et folketingsflertal ude på at fjerne levebrødet fra folk, som har gæld til det offentlige.

Det er ikke korrekt. Det, vi ønsker med dette lovforslag, er at forebygge yderligere gældsstiftelse – det mener vi at loven er godt indrettet til at kunne – og så er det væsentligt for Socialdemokratiet at understrege, at vi samtidig sikrer, at folk kan fortsætte med at bruge deres faglige uddannelse som lønmodtagere, og det er under alle omstændigheder vigtigt at få understreget, også efter det, som hr. Kim Behnke udtalte.

Kai Dige Bach (KF):

Det er også hr. Kim Behnkes udtalelser, der kalder mig på talerstolen. Jeg synes, det er en flot start på en dag, når Fremskridtspartiet lig med guderne kæmper mod tåberne. Det er lidt flot at udnævne sig selv til det i denne anledning.

Men der er jo ikke i dette lovforslag tale om, at man skal presse citronen en ekstra gang, eller at man overhovedet skal presse. Og det er ikke ekstra mange penge, man skal have ind. Man skal ganske simpelt kun have de penge ind, man har til gode; det er der da ikke noget som helst odiøst ved.

Jeg synes også, at det er grove ord at sige »en såkaldt restance«. Vil hr. Kim Behnke dermed insistere på, at der er fejl i regnskabet, når dette lovforslag bliver vedtaget? »En såkaldt restance«, det synes jeg er grimt.

Jeg siger, at det sunde erhvervsliv selvfølgelig vil og kan betale enhver sit, og jeg tror ikke, at der er nogen af dem, der er bagud, eller som vil komme ind i dette system, der vil kunne tage til udlandet uden i hvert fald at komme til at skylde mere, end de gør i Danmark.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Først til hr. Kai Dige Bach. Jeg har ingen ambitioner om at ophøje hverken mig selv eller andre i Fremskridtspartiet til guder, men vil blot konstatere den efter vores mening påfaldende ringe interesse, der har været for dette meget, meget væsentlige og grove indgreb, der nu sker fra lovgivningsmagten.

Når så hr. Kai Dige Bach spørger, hvorfor jeg anvender betegnelsen såkaldt restance, så er det jo, fordi hr. Kai Dige Bach må forstå, at en lang række af de skatter og afgifter, som er pålagt dansk erhvervsliv, og som skiftende flertal her i salen er blevet enige om at det skal betale, er skatter og afgifter, som vi på det kraftigste tager afstand fra.

Vi skal senere på ugen vedtage, at der nu f.eks. også skal indføres CO₂-afgift. Vi har i vores betænkning bidrag – og det står vi gerne ved – understreget, at vi håber, at dansk erhvervslivs reaktion vil være den, at når girokortet kommer, river man det over og smider det væk, simpelt hen for at sige: Her er strengen, hertil og ikke længere vil vi acceptere det, at Folketinget bliver ved og ved og ved med at indføre nye afgifter og nye skatter. På et eller andet tidspunkt må man sige: Hertil og ikke længere.

Derfor er det, at vi ikke anerkender, at en lang række af de såkaldte restancer er noget, folk skylder; for en lang række af disse skatters og afgifters vedkommende er det Folketinget, der har begået en moralsk forbrydelse ved overhovedet at opkræve de pågældende skatter og afgifter.

Dermed være ikke sagt – lad mig understrege det – at man ligefrem skal opfordre til, at folk snyder eller bedrager i skat, slet ikke. Vi vil blot gøre opmærksom på, at der et eller andet sted må være en grænse for, hvor meget statsmagten kan intervenere i den enkelte virksomhed, hvis der skal være en chance for også at overleve.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kim Behnke undrede sig over, at der ikke havde været særlig meget offentlig debat om dette lovforslag. Jamen det er jo, fordi erhvervslivet i modsætning til hr. Kim Behnke har forstået lovforslagets hensigt.

Erhvervslivet ved udmærket godt, at det er helt urimeligt, at restancerne til det offentlige

er blevet fordoblet fra 15 mia. kr. til 30 mia. kr. på 4 år.

Erhvervslivet ved godt, at det går ud over de sunde betalere, når de usunde ikke betaler, hvad enten det er til det offentlige, de ikke betaler, eller – hvad der ofte er tilfældet – de samme heller ikke betaler deres private gæld.

Vi forebygger således også, at der er private betalere, private virksomheder, der bliver bragt i uføre, for vi får saneret i den usunde del af dansk erhvervsliv. Det er den sunde del af dansk erhvervsliv positiv over for. Derfor har dette lovforslag ikke givet anledning til nogen særlig debat. Dansk erhvervsliv synes, det er rigtigt, at vi forebygger de store restancer.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Blot for at der ikke skal herske den misforståelse oven på finansministerens indlæg, at de virksomheder, de personer med autorisation m.v., som lovforslaget omfatter, skulle skyldte disse 20-30 mia. kr. Det gør de jo ikke. Vi har i et andet lovforslag om at forhøje aktie- og anpartskapitalen fået oplyst af Skatteministeriet, at for alle virksomheder er det, de skylder, den samlede gæld til staten, i størrelsesordenen 10 mia. kr.

Dividerer vi det beløb ud på alle dem, der har autorisation, med sports- og erhvervsdykkere, og hvem der ellers bliver omfattet af det her, så er det jo at give et vrængbillede at sige, at lovforslaget vil resultere i, at der kommer 20 eller 30 mia. kr. ekstra i kassen. Det bliver ingenlunde tilfældet; tværtimod er vores spådom – og lad den så være bogført – at det her kommer til at koste det offentlige ekstra udgifter, når de pågældende melder sig som bistandsmodtagere, når de melder sig i arbejdsløsheds-køen, når man får tvangsauktioner, skilsmisser, tvanganbringelse af børn osv. osv. som følge af, at statsmagten nu generer folk endnu mere.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 136 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 8 (FP); 1 (V) stemte (ved en fejlafstemning) hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om faste priser på tobaksvarer.
Af Lysholm Christensen (KRF) m.fl.
(Fremsat 10/12 91. Første behandling 12/12 91. Betænkning 12/12 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber og lov om anpartsselskaber. (Kapitalkrav).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 6/12 91. Første behandling 10/12 91. Betænkning 17/12 91).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Kim Behnke (FP):**

Vi har stillet et ændringsforslag, som Folketingets fortravlede medlemmer måske ikke har været opmærksom på. Ændringsforslaget går i al sin enkelhed ud på, at denne lov ikke skal have tilbagevirkende kraft.

Vi er, som vi har redegjort for i betænkningens bidraget, åbne over for en diskussion om, hvorvidt det skal være sværere fremover at etablere aktieselskaber eller anpartsselskaber. Vi har noteret os en interesse for at komme såkaldte konkursryttere til livs; vi tror nu ikke, at det generer de såkaldt smarte erhvervsfolk, at de skal betale 200.000 kr. i stedet for 80.000 kr. for et anpartsselskab, for er man først inde i at stifte disse skuffeselskaber, plejer det ikke at være et problem at fremskaffe denne kapital.

Derfor tror vi ikke rigtig på, at det har den virkning, men ikke desto mindre er vi som nævnt åbne over for at diskutere muligheden for at forhøje disse krav til aktiekapital og anpartskapital, når det gælder fremtidige stiftelser af selskaber.

Men vi finder ganske enkelt, at det er urimeligt, at man har en lov, der får tilbagevirkende kraft. Som nævnt allerede under førstebehandlingen finder vi, at det er ganske urimeligt, når man kan have et sundt og solidt familieaktieselskab, der måske har eksisteret i tre eller fem generationer, som altid har betalt enhver sit, og som aldrig har skyldt det offentlige en krone, at det altså alligevel ved hjælp af dette lovforslag kræves, at den virksomhed enten likviderer sig selv pr. 1. januar 1997 eller, hvis det er et aktieselskab, bringer sin aktiekapital op på ½ mio. kr. Det kan for mange af de mindre virksomheder være en umulighed at lægge så stort et beløb til side til passiv anbringelse i aktiekapital.

Derfor skal vi anbefale Folketingets partier, at man stemmer for vores ændringsforslag. Ændringsforslaget betyder altså, at man kun stiller disse kapitalkrav til fremtidige virksomheder og ikke til de eksisterende.